

и повечето от операциите по разпределение на дохода да са формално показани, категориите и класификациите не съответстват на каналите и инструментите, които фактически се използват за отразяване на финансовите потоци. Различни по тип доходи са комбинирани в малък брой широки категории, така че е трудно да се разбере тяхното икономическо значение. Например приходите от данъка върху дохода и социалното осигуряване са дадени в една позиция; правителствените помощи и субсидии за текущо производство и капитални вложения са също дадени общо.

От друга страна, представянето на производствените процеси в СМП е ясно и просто, разбира се, в производствените граници на системата. Т.нар. материален баланс и приложените таблици осигуряват разбираемо ръководство за измерване на реалните процеси на производство. По своята същност този централен баланс включва същността на опростена таблица от типа разходи-продукт (input-output).

Трябва да се отбележи, че производственоориентираният характер на СМП беше в изключителен контраст с версията на СНС от 1952 г. По това време СНС беше повлияна в обратната посока, придавайки доминираща роля на потоците на доходите и ограничено внимание на производствените потоци.

Повишеното внимание върху производствените процеси в СМП се дължеше на системата на икономическо управление, т.е. централно планиране в страните от СИВ, когато беше въведена СМП. По това време тези страни се намираха в крайно тежко икономическо положение, поради което плановете предписваха количества произведен продукт, внос, вътрешно и външно използване на стоките във физически мерки не само по теоретични, но и по чисто практически съображения. Балансите на съвкупния обществен продукт и по-късно междуотрасловите баланси бяха по-скоро подходящ инструмент за агрегиране и хармонизиране на детайлните елементи на плана и фактическото състояние. При дадените обстоятелства такива икономически явления като цени, доходност, спестявания и др. играят изцяло подчинена роля в сравнение с количествата продукция, които бяха във фокуса на плановете и статистици. Този начин на разглеждане на икономическите процеси обяснява защо вземащите икономически решения и учените в областта на икономиката не чувстваха нужда от ясно и детайлно представяне на разпределението на доходите в СМП.

Казаното дотук дава добра възможност да се направи важен извод по отношение на предимството на СНС над СМП. Най-голямото предимство на СНС е не толкова в пълното обхващане на икономическата дейност, защото включването на нематериалните услуги в стойността на националния доход или брутният вътрешен продукт (БВП) увеличава тяхната стойност в сравнително малка степен (15-20%) и не променя значително темпа на рас-